

Silver Silliksaar

MU SÜDA ÕITSEB

Luulekassett

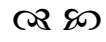
LEMMEULMAL

2020

SISUKORD

<i>mu südamel</i>	5 L
Lemmeulmal	6 L
Kui julgeks tahta	7 L
<i>südamel paat</i>	8 L
Ihar kuu	9 L
<i>üks on hea</i>	10 L
<i>kestuta valgus</i>	11 L
Silm silmas	12 L
<i>sugurakk</i>	13 L
<i>astusin su ette</i>	14 L
Sa saavutasid	15 L
<i>kui takjas tahab</i>	16 L
<i>nüüd olen jälg</i>	17 L
<i>kas majaka kestumine</i>	18 L
<i>kirimale</i>	19 L
<i>lahjendatud mesi</i>	20 L
Võimatu märts	21 L
<i>helin</i>	22 L
<i>lühjasein</i>	23 L
<i>sa tulid korraks</i>	24 L
<i>salaarmastus</i>	25 L
Lokid	26 L
Üksistelu piin	27 L
<i>üksistelu</i>	28 L
Oo, kui tavaline	29 L
Mõtlet	30 L
<i>ons kasu</i>	31 L
Elus upuvad ulmad	32 L
Mängitamislaul	33 L
Suu	34
<i>õnn</i>	35 L
Luku keel	36 L
Igapäevane	39 L

Sina tead	40 L
Kuid pole sind	41 L
Lööb õnne kell	42 L
Ees laotub lilli	43 L
Need kaks	44 L
Maailmasid ...	45 L
Uksed	46 L
Jagatud valu	47 L
Luulet pole leiutatud.	48 L
Külmetav paleus	50 L
Sa enne mõtle	51 L
<i>mu süda õitseb</i>	52 L

*mu südames
on lehesadu
kas tõesti jään ma
paljaks*

LEMMEULMAL

- Oo, *kas nägid sa lemmelaasi,
laasil punavaid lemmikuid,
lemmemarjade pruntpunapõski
lebas salmisamblikul...*
- Oo, *kas märkasid, luurohi luitel
luulelummitust hunnitut täis,
tema luupekseist lummatuist uitel
päevaussina üle käis...*
- Oo, *kas adusid aegade andu
õnneisasse üllitust ült,
lükkit ümbima armsaima rindu
oma huulilt suukärgede mett...*
- Oo, *kas söandad sööbinult ulme
ulmest paotada tõesuse ust,
matta unelmad hetkel just millal
käte all tunnetad andumust...*

KUI JULGEKS TAHTA

siis igatseks

kui söandaks soovida

siis kujutleks

igatseks omaks

kujutleks lähedaseks

lõpmata omaks

ühte saanuks

ja sulanuks

jäägituks

jäädavaks

Kui julgeks

kui söandaks

kui tahaks

eirata igavest

*süidame paat
kabe valge lina vabel
kus leiad
kas jõuad
randa*

IHAR KUU

*Kuu ahnelt
läbi raagus puudevõra
püüab
kuldse keelega
limpsata su rätti*

*Ta valvab hetke
mil minu eest
ära varastada
su huulete settinud
suundlust*

☞ ☛

*üksil on hea
kabekele parem
Kolmekesi kindlam*

☞ ☛

*kustuta valgus
et näha sind
sellisena
nagu sa minu
hinge jaoks oled*

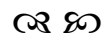

SILM SILMAS

*Su silmast vaatab vastu öölambi helk.
Su silm on piiritu ja põhjatu kui metsajärv,
kus kalda kõrkjad peitu poevad puude varjudesse,
kus taevas-vesi-põhi ühte sulanud
ja kihid segi.*

Silm silmas...

*Ning sellest silmast ainult läbi
näen sind,
kui muinasjutu näkki järve vetes
ja järv vaid varjav riüü,
mis avab ja ka petab,
ning kõige selgem pilt
on ainult kujutluses.
See pilt on meeldivaim.
Ma näen vaid seda,
millest puudub aim
ja mida selgitada ei saa jutt -
sa oled sellel hetkel muinasjutt...*

sugurakk
eluhakk
veimevakk
(ja nii ikka ja uuesti)

ᄇ ᄇ

*astusin su ette
siida peos
taandusin sinust
siida paos*

ᄇ ᄇ

SA SAAVUTASID

*ma vaatasin sind avali
ja mu müürid olid vahast
mu kael kooldus kasena
kuldkarratus kestendus kurdudelt
sulalumene süda
su silmade kiirtes kuhtus käsnjaks
luud loobusid lubjast
liha kõõluste pingest*

*said jäägid mis järele jäid
olemuseks olnud olemisest
mu muretuse murtud*

mure

ᄇ ᄃ

*kui takjas tabab
küll ta mehele saab
kui
mees mööda läheb*

ᄇ ᄃ

*nüüd olen jälg
sa mille porri jätsid
mu olemus on tühi nälg
novembri lõrtsid selle täütsid*

☞ ☞

*kas majaka kustumine
on majaka süü*

*minu majakavaht
miks jäid sa magama*

☞ ☞

kirimale
hea vale
nālgind sale
hale
hale

ᄃᄂ

lahjendatud mesi
magus vesi
armastus väsiind

ᄃᄂ

VÕIMATU MÄRTS

”Ma pääsen [vaid] oma hammaste nahaga” -
- Iiob

*Mu hing suitsutarena lääpas ja pime,
täis aegades korjunud mõrkjat aroomi,
kus sinki on suitset, kus laps ilma toodi.
Kus tahmunud aken on maailma side.*

*Uks kiuksus, kui valgusest aredalt tulid.
Hing haistis su riietes värskuse hõngu.
Su silmis veel päike lõi lustakat mängu,
su huultel veel lättevee mahendav vulin.*

*Hing lämbuval leel adus sütele tuuli;
lõi sädemeid, suitsu ja lahvatas taas.
Ma muutusest ehmunult nõutuna maas:
kas nüüd tuleb märts, kui ju möödunud juuli?*

*Ja võidunud seinad siis ergama löid
ja lagi – see kadus ja taevasse haihtus.
Mu katse end koguda-taastada luhtus...
Läks õide mu põrand, täis lõhmasid häid.*

*Siis mõistsid, et oled vist eksinud ära,
sa vabandav-nukrana taandusid seest.*

*Mu tare ei taastund, jäi lipendav kest,
laed-põrandad karjusid hääletut häda,
jäi üüratu tühjus, luu-kontides mäda.
Jäeb teeseldult öelda: mis teha, mis sest...*

ᠪᠡᠯᠢᠨ

belin

mind kutsuv belin

telefoni belin

ᠪᠡᠯᠢᠨ

☞ ☞

lujasein *valge*
veatu
hingetu

☞ ☞

*Sa tulid korraks
naer kilkaw
jutt pilkaw
ja läksid
alaliseks*

*Kuid miski minus
siiski
jää leseks*

salaarmastus
salaviha
ei kala
ei liha
viljatu iha

LOKID

*Lokid kollased
kalkvel ja kaledad
koltund kasepuul
vihmased*

*Lehed ägedad
viha sees haledad
lahtund armusuul
viimased*

*Lokid kõledad
kalkvel ja kaledad
lahtund armusuul
viitased*

ÜKSISTELU PIIN

*Oh, oleks nälg või sendi pärast mure,
see kõik vaid oleks tühipaljas jant.
Kuid üksilduse pärast küüsi pure
ning hinge vaevab iiveldus ja ihu sant.*

*Oh Issand, miks küll nõnda olen loodud,
et ühte ihusse mu hing ei mahu ära?
End rusikaga peksan kotti nagu poodut
ja aina uuesti seon kinni kotipära...*

*Mus hellus kobrutades keeb ja aurab,
kuid keedes kahaneb ja nõuab lisa.
Mu sisetunne enda vastu maurab,
ent kadumiseks tung on liialt visa.*

*Ja sina, kes mu hingest luband võtta poole,
se'e koha lasknud täita asjadel ja kiival...
Nüüd hingesooja liigsusest ma kasvõi koole
ja suled kitkutud mu rõõmu tiivul.*

*Kas rudjüks pekstult kaua kestab elu?
Mil täis saab vaev ja üksistelu?*

ᄇ ᄇ

üksistelu
kooselu
abielu
kiirelu
läbielu
kiirabielu

ᄇ ᄇ

OO, KUI TAVALINE

*Pihlakmari – priske peiu
Maasikmari – mahlane neiu
kõrvuti kasvasid
suve sees sirgusid
päikeses täitusid
mõtetes naitusid*

*Pasknääri nokas läks Pihlakmari
neiukse närvutas Takja vari*

MÕTLE

*on sul tabtmist tõurata
ilma peal maurata
armsate seas jõurata*

*kust veel leiad varjuse
haavalakja helluse
hingesooja koduse*

ons kasu

pimedas ekslejat

pimedusega hirmutada

pigem püüda

virvatuli, pimedusse kutsuv

südamel kustutada

ELUS UPPUVAD ULMAD

"Kas elame ulmades,
või elavad ulmad meis."¹ -

- Henri Hilander

*Mu peos sulab killuke jääd,
enamat see talv pole suutnud anda.
Mu südames sulad, kui seisma jääd,
möödaminemist jõudu ei olnud sul kanda.*

*Õhtut oodates ärkad ulmast,
leiad eksinult end elu rannalt.
Ei õitsenud õied, vaid tuuled külmad
tõstsid pepresid lendu su tuliselt rinnalt.*

*Kakskõiksus käristas kaduva poole,
lükkas valuga otsima igavest.
Võttis ühe, kuid ulatas teise poole.*

Nõnda igatsust taltsutab ELU, sest . . .

¹Luuletus *Haave*, soome keelest SS

MÄNGITAMISLAUL

*katsu-katsu käekene
tatsu-tatsu jalakene
prunni-punni põsekene
sära pruunisilmakene
pau-pau peakene
upa-upa lapsukene*

UPSTI!

SUU

oh suu

oi suu paljulõhnane

oi suu sajailmene

küpsekartulitahmane

suu kodune

tänavaudune

suu suviti janune

sügiseõunane

suu südameraerune

väsimumsvaevane

suu suudlusesulnine

sapimaiguline

suu setosõnaline

leelolaululine

suu supisulpsune

suitsuvinene

oh suu

oi suu sõbra sajataja

oi suu

kuldane tõe pajataja

«А счастье только знающим дано.»² -
- *Ivan Bunin ВЕЧЕР*

õnn
aegajalt
õnnetu olla
saab osaks
vaid õnnelikele

² „Õnn osaks saab vaid äratundjatele“ (SS)

LUKU KEEL

*luku keel
räägib lukukeeles
ilmekaimalt hääldeb mõiste
kinni*

*nagu ikka
on keeltes sõnu
mis ei vaja tõlkimist
mis on mõistetavad kõigile
universaalse kõla pärast nagu
mama
nilbe ja
ilge või
kääks*

*luku ei valmistata
avamise tarvis
vaid sulgemiseks*

*sõna
kinni
on selge ka loomale
jah
eeskätt just
loomale
kui luke tehaksegi
inimese tarbeks
siis ometigi
looma jaoks*

*luku sõna
kinni
põhjustab muutumist*

*sepa sepistatud
raske aidaluke
oma roosteselt ragisevaga
kinni
muudab hiirvaikses olematuses
varjunud rotid
ülbeteks laamendajateks
ja pillerkaaritsejateks*

*aida nurga taga
muukraudadega mees
teritab kõrvu
kas*

*kinni oli ühe-
või kahesilbiline
ja kohe hakkab ta
parajat muuki valima*

*vastavas vanglas
vastavate vangide poolt
valmistatud vangikongi lukk
hääldab*

*kinni nii
et sisse suletu aju
moondub samast klõpsust
kellaks ja kalendriks
loendamaks*

*minuteid
tunde
päevi
aastaid
sajandeid ja
lõpmatust
elunaudingu vahetab välja
hirm*

*pilkumatutes
truu koera silmades
kustub tuli
samal hetkel mil plaksatab*

*kinni
rihmarõngasse klõpsatud ketilukk*

*armunud elukaaslase
südameklapid
ei tuku üal enam
endise naudinguga
hetkest
mil ta esmakordselt kuulis hääletut*

*kinni
kaaslase südames*

*lukukeel ei vaja
tõlkimist
see vajab*

avamist

jah

veelgi parem

lukkude

hävitamist

IGAPÄEVANE

Igapäevane kui armastus

on õhusõõm, see järjekordne

Igapäevane kui armastus

südametukse, väsimatuses erakordne

Igapäevane kui armastus

päikse soojus, aina uus

Igapäevane kui armastus

on tundemeeli viis... või kuus

Igapäevane kui armastus

on Taevaisa kattev tiib

Igapäevane kui armastus

on tõde, mis igavikku viib

Igapäevane kui armastus

on sõbra süda truu

Igapäevane kui armastus

mis ärgu eales aegugu

SINA TEAD

*ma näen
sina tead
et näen
et sa tead
et tahaksin
head
peole võtta
su pead
sulle
soovida palju
jätta
kangestuskalju
maha
astuda mäelt
võtta
valitsus väelt
milles
riiakusuim
milles
tardumus tuim
leida
samblane tee
läita
ühine lee
panna
jäljesse jälg
hingepadjasse
palg
mittemidagi
öelda
ainult
ühtsuses mõelda*

KUID POLE SIND

*Õhk päikse ergust küllastunult täis
ning valgusest on joobund lumi, taevas.
Raol vares, kõõritades mulle otsa kaemas,
täis imestust: mis mind nii vaimustada võis.*

*Näe, okste alla jänes jätnud jäljed,
maa valgel rinnal pabulatest kee.
Sooloigust põder sõraga on välja löönud vee.
On kitse, koera raadki kõrvu nagu velled.*

*Siin ümber täiuslikeku ilu on nii heldelt,
et mahutada suuta ei saa rind
ja... noapiste! – kõrval pole sind,
et kaasa õhata mul võiksid malbelt.
Nüüd nauding sinuta ei ole anni võrdne.
Vaid jagatult õnn oleks kahekordne.*

LÖÖB ÕNNE KELL

*Et vallutada kõrgeim tipp
on vaja jõudu, julgust
ja visadust ja väike nipp
ja tarkust petvat uljust.*

*Lööb painavkirkalt hinge kell
hell-hell, hell-hell...*

*Ent õnnetipp ei ole kõrgus,
jah, pigem sügavus on see,
kus üldsegi ei aita julgus,
vaid jannus ergastatud meel.*

*Lööb painavkirkalt hinge kell
hell-hell, hell-hell...*

*Seal mõistus tõrgub mõtlemast
ja seadmast õnne reegleid
ja õndsusseoseid otsimast,
seal pale vihkab peegleid.*

*Lööb painavkirkalt hinge kell
hell-hell, hell-hell...*

*Kui oled lõpuks õnnemaal,
õnn ise pakub ennast.
Su õnnetipp on ainul seal,
kus jäägitult saad ANDA ennast.*

*Lööb painavkirkalt hinge kell
hell-hell, hell-hell...*

EES LAOTUB LILLI

*Ees laotub lilli
kui pilgud püütult koos
ja roos
lööb õhetama õrnal palgel*

*Ees laotub lilli
mil häälte värelev duett
kui kett
seob hõbehelinaga elualged*

*Ees laotub lilli
kui huulte puudutusest lõhkeb ilm
ja silm
näeb kangastuvat elu teispool pilvi.*

*Ees laotub lilli
kui mõisted kaks ja üks on ühinedes segi
teist keegi
ei märka selja taga kogunevaid pilvi*

*Ees laotub lilli
kui Isa õnnistuse rohke kaste
siis teie laste
õnnelootuses te üska varjub*

*Ees laotub lilli
kui Eluandjaga koos hulgakesi
kui mesi
voos igaviku kärgedesse korjub*

NEED KAKS

*Need kaks, kel käia ühistee,
ei tea veel,
ei aima veel,
mis ootab ees neid teel.*

*Need kaks, kel käia ühistee,
on õnneteel,
siis õnneteel,
kui teise õnnest mõtleb meel.*

*Need kaks, kel käia ühistee,
on alles veel,
on aina veel
seal ühinemisteel...*

MAAILMASID LAHUTAV AKEN

*Katus pea kohal
vihmaga suikuda unne
maja seintest on möödjalgi
tubasem tunne
riivis üks võib ka võõrale
avatud saada
aken klaasjas
mind kaugele kamandab jääda*

*Silma klaasisse vaadates
näen südamelukku
sinu südamepeeglis
näen endale hukku*

UKSED

Hoida tagasi lehtede läiget

päiksele vastu

Hoida tagasi metsa kobinat

tuultele vastu

Hoida tagasi kose mübinat

voolule vastu

Hoida tagasi äikese mürinat

pingele vastu

Päiksena pale

tuulena juuksed

nuuksed

igatsusnuuksed

Voolava keha

tunnete pinge

südamerebestand tüksed

Oo, üksed

JAGATUD VALU

*Sa nutad.
Sul on valus.
Küllap on se'ks alus...
Küllap sa ka tead,
kelle ees sa
nutma pead.
Kelle südamesse valu
kasvõi poolgi
ära kaob.
Vaevalt hing,
mis emp ei talu,
võõra ette
välja laob...*

*Jah,
ma mõistan,
sul on valus.
Tean,
selleks on ka alus.
Tean,
peatselt kõik laabub,
vihma järel
kindlasti
päiksepaiste saabub.*

*Kuigi ilmajaam ei saa
ilma ennast muuta,
hea ilma ennustuski
taju beaks võib muuta.*

LUULET POLE LEIUTATUD

*luulet pole leiutatud
luulet ei saagi leiutada
sest*

*luule on alati olnud
olnud enne inimest
ja siis, noh
ka inimese tulekul...*

luulet

*seda alalist
on võimalik märgata
on võimalus endale avastada
saab ka nautida
joovastuda
lisada
kirjutada
deklameerida
ja prügikasse heita
kuid luulet pole võimalik leiutada
sest ei saa leiutada seda*

*mis on
mis ise
trügib sisse
akendest ja uuest
ja seinapragudest
sulgemata jäänud
kolju koherentsi avadest*

sinna

*kus saab idaneda
kus saab sigida
parasiteerida
kõige realistliku
praktilise
tulusa
pragmaatilise arvel
järades ja kõdustades
tootvat ja tulusat
tulutu ja tarbetu
luule tuuleks*

*nii on mõtetu seda
leiutada
märgata
avastada*

nautida
joovastuda
lisada
kirjutada
veel vähem trükkida
deklameerida
kritiseerida
on ainumõistlik
see veel enne avanemist
prügikasse visata
ja olgu iPod
talle risti asemikuks
tema õhkamistest hingitseval hanel

KÜLMETAV PALEUS

«Когда я спотыкаюсь на стихах,
Тогда ни до размеров, ни до рифм»³ -
- V. Võsotski nimiluuletus

sõrmed süütult seovad tähti
krihvli mustaga ritta
aimamata selles jadas
kõverate krutskite keerutistes
tundest tulvavat purset
oma kambri seinte sulus
ukse, luku, riivi tahta
turvmugavalt peitunud-varjunud
flüsteki sisse mähkunud paleuse
poole sihitud avalikku
südame soppide puistamist
leeki, mis süütaks kõik
vahemikku jäävad metsad
peataks tammiga teele jäävad jõed
ja tuulispasana kuivataks järved
et

viimaks sulguda sahtlisse
sumbuda eelmiste täiskritseldatud
paberite lasu peal
söödaks paberikoile
kes ei erista alfat beetast
ega armastust vihkamisest
ja paleusel ei hakka sellest
ei soojem ega külmem

³ „Kui komistan ma luuletuste otsa,
ei huvita mind rütmid ega riimid“ (SS)

SA ENNE MÖTLE

*Mu värsijalg ei riimu raamatuisse
ja mõtted sobimatud nende sugulusse.
Nad hingeheadust liialt taganutvad...
Kas Sinagi neist osa saama tõttad?*

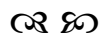
*Ka peenral taime keegi kasvama ei sea,
mil' otstarvet tal enda jaoks ei tea.
Ja kuigi taim see endas vitamiine kannab,
kas kasvataja talle hingemaale ruumi annab?*

*Neis värssides ma olen ise ennast koolitanud,
maailma südant mööda hääks ja halvaks poolitanud.
Didaktika ehk Sindki nendes löikab,
kui minu hingemaale uudistama põikad.*

*Ent – jaotamata ilma hääks ja halvaks
ei saa ma jätta, kuigi pandaks pahaks.
Ma jaotamatult jätaks sihi pimedusse,
kuid tahan näha valgust, minna valgusesse.*

*Ma tiserina tean, et puitu vormi tappi sobitada,
ta sündinud natuuri tuleb ohtralt tabutseda.
Taid tunnet filosoofiliselt sõnadesse kohitseda
on mulle võõras. Vaist metsik tahab rohitseda.*

*Ja sestap konarlik on minu luuletee...
Kuid pulbitsevat katelt hingeleel
on's mõistlik keelukaane alla jätta
või õige tuha alla matta?*

*mu süda õitseb
mesilane
kas leiad mett*

